

og Søfyrbødere et Par Hundrede Tusinde Kroner og i Henhold til Lovene af 16. December 1918 og 9. Maj 1919 vedrørende næringsdrivende i alt $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr., saa at det samlede Beløb vedrørende Arbejdsløshed i Henhold til de givne Love maa kalkuleres til 35 Mill. Kr. for disse Loves Gyldighedsperiode. Endelig maa jeg nævne, at Statstilskud til kommunale Byggeföreninger i Henhold til Lovene af 21. December 1918 og 30. Juni 1919 paa Grundlag af Erfaringer og de givne Bevillinger kalkuleres til $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (*Finansministeren* [Brandes]: Det er sikkert for lavt!) Jeg administrerer ikke dette Budget, saa jeg kan kun nævne de Tal, der er opgivne fra vedkommende Kontor.

Dernæst skal jeg nævne, at der for Sygekassernes Vedkommende er opført en ren Udgift i Henhold til de ordinære Love af 5 Mill. Kr.; til Fattigvæsen og Alderdomsunderstøttelse kan der antages at ville medgaa i Henhold til Fattigloven 250 000 Kr. og i Henhold til Alderdomsunderstøttelsesbestemmelserne 14 Mill. Kr. Dertil er at føje 900 000 Kr. i Henhold til den almindelige Lov om Enker og Enkebørn og i Henhold til Hjælpekasseloven i Betragtning af Ophævelse af Begrænsningen af det Tilskud, som er givet for indeværende Aar, ca. 600 000 Kr. Endelig kommer hertil Hjælpekassernes Krav paa Statskassen med Hensyn til Udgifter, de tidligere har afholdt, vedrørende Understøttelse til de til Sikringsstyrken indkaldtes Familier, i alt for indeværende Aar 1 Mill. Kr. Dette giver for de særlige Kategorier: Sygekasser, Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Enke- og Hjælpekasser tilsammen $21\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Dertil maa saa føjes Ministeriets øvrige Budget, som udover det her anførte andrager ca. 5 Mill. Kr. paa Finansloven og ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Tillægsbevillingslovene vedrørende ordinære Udgifter, tilsammen $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Hvis jeg tæller disse forskellige Hovedposter sammen, nemlig Udgifter vedrørende Tilskud til Befolkningens Ernæring $88\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Udgifter i Henhold til Dyrtidslovene $71\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i Henhold til Arbejdsløshedslovene og andre Arbejdsløshedsbestemmelser 35 Mill. Kr., til Stats-tilskud til kommunale Byggeföretagender $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Udgifter til Sygekasser, Alderdomsunderstøttelser m. v. $21\frac{3}{4}$ Mill. Kr., naar jeg til et samlet Beløb af noget over 221 Mill. Kr., hvortil kommer Ministeriets almindelige Budget, $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr., altsaa i alt godt henimod 229 Mill. Kr.

Og hertil bliver jo endda at tilføje forskellige andre Poster, som jeg ikke har fundet det nødvendigt her at specificere, ligesom ærede Medlemmer ved, at der i Aarets Løb ogsaa under ordinære Forhold paa Tillægsbevillingslovene vil blive at bevilge særlige Udgifter. Naar den højtærede Finansminister saaledes har beregnet 200 Mill. Kr. paa dette Punkt, vil det ærede Medlem vel kunne se, at hans Rationering ikke er rigelig, men at Finansministeren har regnet, som en Finansminister bør, sparsommeligt og tillige optimistisk med Hensyn til Udviklingen af Forholdene, dog efter min Mening ogsaa i sin Bedømmelse af disse Forhold med al Hensyntagen til Sandsynligheden. Jeg har nævnt Smørrets Budget, hvor Maksimumsbeløbet er 10 Mill. Kr., men hvor man haaber at kunne komme igennem med 2 Mill. Kr.; jeg har nævnt Dyrtidslovenes, hvor der ingen Tvivl er om, at meget betydelige Beløb ikke vil komme til Udbetaling i indeværende Aar, men faktisk er bevilgede, saaledes at de først kan opføres til næste Aar, ligesom ogsaa Arbejdsløshedslovene kan bringe et gunstigere Resultat. Det ærede Medlem vil saaledes se, at der er intet som helst Holdepunkt for hans Opfattelse, at Finansministeren med Hensyn til Indenrigsministerens Budget skulde have regnet rigeligere, end Rigsdagen allerede har regnet ved Love, den selv har bevilget, og jeg kunde ikke tænke mig, at det ærede Medlem skulde mene, at Staten ikke skal udbetale, hvad Rigsdagen selv har vedtaget vedrørende Aaret. Jeg henviser i øvrigt det ærede Medlem til hans Betragtninger i Fjor, der viser, at han den Gang var ganske klar over, hvordan Forholdet i Virkeligheden var. Ærede Medlemmer ved, at vort Finansaar løber fra April til April, men at det overordentlige Budget, som Indenrigsministeriet maa have, er knyttet til Høstaaret og derfor væsentlig gives med Udgangspunkt fra Oktober, saa at Indenrigsministeriets Udgiftsaar for saa vidt i Virkeligheden bestemmes fra Oktober til Oktober. Derved fremkommer den Situation, at andet Halvaar af forrige Finansaar, Oktober 1918—April 1919, og første Halvaar af det Finansaar, vi nu er inde i, April 1919—Oktober 1919, danner Indenrigsministeriets sidste Forsynings- og Dyrtidsaar, og disse to Halvaar opviser vel Kulminationen af Dyrtidsudgifterne. Det forrige Finansaar havde altsaa et Halvaar, som var forholdsvis billigt, og et, som er meget dyrt; indeværende Fi-